കഥ

സുദർശനക്രിയ

വിജയകുമാർ കളരിക്കൽ

സുദർശനന് കഴിഞ്ഞ രാത്രി മുഴുവൻ പനിയായിരുന്നു. എന്നാല് സന്ധ്യവരെ ഒരു പനിക്കോളുമില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നറിയില്ല, അത്താഴം കഴിഞ്ഞ് കിടന്ന് അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശക്തമായ കുളിര് തോന്നിയതാണ്. തലവഴി മൂടി കിടന്നു. ഉറങ്ങിപ്പോയി. മതി മറന്ന ഉറക്കം. ഉണർന്നപ്പോൾ നേരം നന്നെ വെളുത്തിരിക്കുന്നു. വിയർത്തിരിക്കുന്നു. വെറുതെ വിയർക്കലല്ല, പുതപ്പിനെ, കിടക്ക വിരിയെ നനച്ചു കൊണ്ട്. എട്ടു മണിയായിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടോ തനിയെ ഉണർന്നതല്ല. വിളിച്ചുണർത്തിയതാണ്. വിളിച്ചുണർത്താൻ ആ വീട്ടിൽ ആരുമില്ല. കോളിംഗ് ബെല്ലടിച്ചാണ് ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഈ സമയത്ത് സുദർശനനെ കോളിംഗ് ബെല്ലടിച്ച് വിളിക്കുന്ന പഴയ പരിചയക്കാരാരുമില്ല. പാൽക്കാരനും പത്രക്കാരനും വലിയ ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാക്കാതെ കൃത്യനിർവ്വഹണം കഴിഞ്ഞ് പൊയ്ക്കോളും. സുഹൃത്തുക്കൾ വരുന്നെങ്കിൽ ഫോൺ വിളിച്ചിട്ടേ എത്താറുള്ളൂ. അയൽപക്കത്തു നിന്നും അങ്ങിനെ വരത്തു പോക്കുകളില്ല. എന്തെങ്കിലും ആവശ്യത്തിന് സുദർശനൻ അവിടങ്ങളിലേയ്ക്കേ പോകാറുള്ളൂ.

നല്ല ക്ഷീണം തോന്നുന്നു. പനിയുടേതാകാം. അല്ലാതെ മറ്റ് അസുഖങ്ങളെന്നും അടുത്ത കാലത്ത് വരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല. പ്രഷർ, ഷുഗർ, കൊളസ്ട്രോൾ ഒക്കെ കഴിഞ്ഞ മാസം നോക്കിയതാണ്, നോർമലായിരുന്നു.

പുതപ്പ് നീക്കിയപ്പോൾ വിയർപ്പിന്റെ ഗന്ധം മൂക്കിലേക്കടിച്ചു. പനി വിയർപ്പിന്റേതായതുകൊണ്ട് പെട്ടന്ന് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു.

വീണ്ടും കോളിംഗ് ബെൽ. ആരായിരിക്കാം.....

ഇളയ മകൻ ജോലി കിട്ടി തിരുവനന്തപുരത്തിന് പോയ ശേഷം സുദർശനൻ വീട്ടിൽ തനിച്ചായി. ഐടി എഞ്ചിനിയറാണ്, കാമ്പസ്സ് സെലക്ഷനായിരുന്നു. തെറ്റില്ലാത്ത ജോലിയാണെന്ന് അയാൾ കണക്കു കൂട്ടുന്നു, മകന്റെ സന്തോഷം കാണുമ്പോൾ. മൂത്ത മകനും മിടുക്കനാണ്, ഇംഗ്ലീഷില് പോസ്റ്റു ഗ്രാജ്വേഷൻ കഴിഞ്ഞ് പി എസ്സി എഴുതിയാണ് റവന്യൂവിൽ കയറിയത്, ഇപ്പാൾ വയസ്സ് ഇരുപത്തിയെട്ടേ ആയിട്ടുള്ളൂ. കാസർഗോഡ് ജില്ലയിൾ കുറച്ച് ഉള്ളിലേക്ക് മാറിയൊരു താലൂക്ക് ഓഫീസില് എൽ ഡി സി ആണ്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് ആറു മാസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. മരുമകൾ കെമിസ്ട്രിയിൽ എംഫിൽ ചെയ്തു, സെറ്റ് പാസ്സായിട്ടുണ്ട്. അവർ ഓഫീസ്സിനടുത്ത് വാടകക്കാണ്.

പക്ഷെ, ഭാര്യ സുദർശനനെ ഒറ്റക്കാക്കിയിട്ട് ഇരുപത് വർഷമായി, ഇളയ മകന് അഞ്ച് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ. ഈ വിട്ടിൽ വച്ചു തന്നെ. സർക്കാർ എൽപി സ്കൂളിൽ ടീച്ചറായിരുന്നു. യൂട്രസ്സിലുണ്ടായ ഒരു നിർജ്ജീവാവസ്ഥ മറ്റിടങ്ങളിലേക്ക് പടർന്ന് തടുക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലെത്തിയ ശേഷമാണ് അയാൾക്കും ഡോക്ടർമാർക്കും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. പേരു പോലെ തന്നെ പ്രസന്ന ആയിരുന്ന ടീച്ചർക്ക് അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥയെ ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി നടക്കാൻ കഴിയുമെന്നും, കുട്ടികളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും ആരും കണക്കു കൂട്ടിയില്ല.

എഴുന്നേറ്റപ്പോഴാണ് പനിയുടെ ക്ഷീണം എത്രമാത്രമാണെന്നറിയുന്നത്. വീണ്ടും കിടന്നുറങ്ങാനാണ്

തോന്നുന്നത്. കിടക്കാമായിരുന്നു. തിരക്കി വന്നരിക്കുന്നതാരാകാം, എന്തിനാകാം എന്ന ചിന്ത അതിനെ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

സുദർശനന് കുറച്ച് പൊതു പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. സർവ്വീസിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനം, സംസ്ഥാന കമ്മറ്റിയംഗം വരെ എത്തിയിരുന്നു. വേണമെങ്കിൽ സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റോ സെക്രട്ടറിയോ ഒക്കെ ആകാമായിരുന്നു, പ്രവർത്തന പരിചയവും കാര്യപ്രാപ്തിയുംകൊണ്ട്. അത് ഒഴിവാക്കി, സ്ഥാനമാനങ്ങളല്ല പ്രവർത്തനമാണ് കൂടുതൽ നല്ല കാര്യമെന്ന് ചിന്തിച്ച് ഒഴിഞ്ഞു നിന്നു. സെയിൽസ്‌സ്റ്റാക്സിൽ ഇൻസ്‌പെക്ടറായിട്ട് പിരിഞ്ഞ ശേഷം പ്രധാന പ്രവർത്തന മണ്ഡലം നഗരത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ഒരു സാംസ്കാരിക സംഘടനയുടെ സെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിലാണ്, ബോധിയുടെ. യുക്തിവാദി സംഘടനയുടെ ജില്ലാ വൈസ് പ്രസിഡന്റെന്ന നിലയിൽ ചില സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളുമുണ്ട്. ഏകാന്ത ജീവിതം അങ്ങിനെ സന്തോഷകരമാണെന്നാണ് സുദർശനൻ പറയുന്നത്. ഇഷ്ടമുള്ള വിഷയമാണെങ്കിൽ അരമണിക്കൂർ സദസിനെ അഭിമുഖീകരിച്ച് സംസാരിക്കാനും കഴിയും. പക്ഷെ, എഴുത്തില്ല. വായനയുണ്ട്, ആഴത്തിലല്ല, പരപ്പിൽ. അതിൽ ശാസ്ത്രം, സംസ്ക്കാരം, കഥ, കവിത എല്ലാം പെടും. എന്തിനെ കുറിച്ച് വായിച്ചാലും തന്റെ യുക്തിബോധത്തിൽ കൊണ്ടു വന്ന് വിശകലനം ചെയ്ത് മനസ്സിൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കും, സംസാരിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ കേൾവിക്കാരെ അലോരസപ്പെടുത്താതെ മഹാന്മാരുടെ ഉദ്ധരണികളാണെന്ന നിലയില് അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

നാലാമതും ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ സുദർശനൻ കതക് തുറന്നു.

ഒരു സ്ത്രീയാണ്.

യുവതിയാണ്, സുന്ദരിയാണ്, സാരിയിലും ബ്ലൗസിലുമാണ്.

നല്ല നിറഞ്ഞ ചിരിയാണ്.

"എന്താണ്?"

"ഞാൻ സുരേഖ ഒരത്യാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു."

"ഊം...?"

"സാറ് ലേറ്റാണല്ലോ. നേരത്തെ ഉണർന്ന് നടക്കാൻ പോകാറുണ്ടല്ലോ."

"ഹേയ്... പ്രത്യേകിച്ചൊന്നുമില്ല. രാത്രിയില് പനിയുണ്ടായിരുന്നു"

"എന്നിട്ടാണോ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞത്... ഇപ്പോള് ഓക്കെയല്ലെ?"

"അതെ, എന്താണ്, പറഞ്ഞോളൂ."

"സാറ് നീങ്ങി നിൽക്ക്, ഞാൻ അകത്തേക്ക് കയറട്ടെ. ഇരുന്ന് സംസാരിക്കാം."

പാതി തുറന്നിരുന്ന വാതിലിന്റെ മറുപാതി തുറന്ന് സുദർശനന്റെ ദേഹത്തെ ശരീരം കൊണ്ട് തള്ളിയകറ്റി അവള് അകത്തേക്ക് കയറി.

തെല്ലൊരമ്പരപ്പ് സുദർശനന് തോന്നി. അയാൾക്ക് സ്ത്രീകളെ ഭയമുള്ള ആളല്ല, ഒരർത്ഥത്തിലും. പക്ഷെ, ആദ്യമായിട്ട് കാണുന്ന ഒരു സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്ന സമയത്ത്, വളരെ നാളത്തെ പരിചയമുള്ളവരെ പോലുള്ള പെരുമാറ്റം അമ്പരപ്പുണ്ടാക്കിയെന്നു മാത്രം.

“നല്ല അന്തഃരീക്ഷം, സുഖം തോന്നുന്നു. അല്ലെങ്കിലും ഓടിട്ട വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നത് ഒരു സുഖമുള്ള കാര്യം തന്നെയാണ്”

അവള് ഇരുന്നില്ല. മുറിയാകെ ഒരു വിഹഗ വീക്ഷണം നടത്തി.

“സീലിംഗ് ഉള്ളതു കൊണ്ടാണു കേട്ടോ ഇത്രയും തണുപ്പ്”

അലമാരയില് അടുക്കി വച്ചരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, ടീപ്പോയിക്ക് താഴത്തെ തട്ടിൽ വൃത്തിയായി ഒതുക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന ആനുകാലികങ്ങൾ. ഇഷ്ടമായിയെന്ന് സുരേഖയുടെ മുഖം കണ്ടാല് അറിയാം.

“എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് പറഞ്ഞില്ല”

“ഇല്ല പറഞ്ഞില്ല, പറയാം. സാറ്, എഴുന്നേറ്റതല്ലേയുള്ളൂ.... ഫ്രഷായി, ബ്രഷ് ചെയ്ത്, മുഖം കഴുകി വരൂ, നമുക്ക് കുറെ ഏറെ സംസാരിക്കാനുണ്ട്. ഞാൻ ഇവടിരിക്കാം.”

സുരേഖ സെറ്റിയിൽ ഇരുന്ന്, ടീപ്പോയിൽ കിടന്നിരുന്ന ആഴ്ചപ്പതിപ്പെടുത്ത് ഇതൾ മറിച്ചു തുടങ്ങി. വീക്കിലി പിടിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇതൾ മറിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും കണ്ടാലറിയാം അവൾ വായന ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളാണെന്ന്. സുദർശനന് അത് ബോധിച്ചു.

സുദർശനൻ, അവൾ പറഞ്ഞത് അനുസരിക്കാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. അവൾ ഒരു കള്ളിയാണെങ്കിൽ തന്നെ വളരെ വിലകൂടിയതൊന്നും അവിടെ നിന്ന് കൊണ്ടു പോകാനില്ല. ഒറ്റക്കായപ്പോൾ ആവിധ കരുതലുകളൊക്കെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കിടപ്പു മുറിയിൽ വന്ന് ബാത്ത് റൂമിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ മൊബൈൽ ഫോണും, പണവും ഏ ടിയം കാർഡുമുള്ള പേഴ്സും കൈയ്യിൽ കരുതി.

അയാൾ ബാത്ത് റൂമിൽ കയറിയ ഉടനെ അവൾ എഴുന്നേറ്റ് മുൻ വാതിൽ അടച്ച് കുറ്റിയിട്ടു. വീടാകെ എന്തോ തിരയുമ്പോലെ നോക്കി നടന്നു, വിശദമായിട്ടു തന്നെ. മൂന്ന് ബെഡ്റൂമുകൾ, അതിലെ സീലിംഗുകൾ, ഡൈനിംഗ് ഹാളിലെ വൃത്തി എല്ലാം മനസ്സിലാക്കി. അടുക്കളയിൽ, സ്ത്രീ സഹവാസമില്ലാത്തതു കൊണ്ടുള്ള കുറവ് നോക്കി ചിരിച്ചു.

സുദർശനൻ ബാത്ത് റൂമില് നിന്ന് പുറത്ത് വന്ന് മൊബൈൽ ഫോണും പേഴ്സും മേശമേൽ വച്ചു. ഷർട്ട് ധരിച്ച് അവൾ ഇരിക്കുന്നിടത്തേക്ക് വന്നു.

“ഞാൻ വീടാകെ ഒന്നു കണ്ടു. എനിക്ക് ഇഷ്മായി.”

സുദർശനൻ അവളുടെ മുഖത്ത് നോക്കി എതിർ ദിശയിൽ ഇരുന്നു.

അവള് ഒരു മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“വെറുതെ, ഒരു പെണ്ണിന്റെ ക്യൂരിയോസിറ്റിയായി കണ്ടാൽ മതി. പിന്നെ, സാറെ, പത്രവും പാലും വന്നിട്ടുണ്ട്, എടുത്ത് വയ്ക്ക്. ഞാനെടുക്കുമായിരുന്നു, പക്ഷെ അത് ശരിയല്ലല്ലോ.... സാറിന്റെ അടുത്ത് ഒരാവശ്യത്തിന് വന്ന പെണ്ണ് പത്രവും പാലും എടുക്കുന്നത് ആരേലും കണ്ടാൽ സാറിനാണ് കുറച്ചിൽ. ആരും കാണാതിരിക്കാനാണ് കതക് അടച്ചത്. ഈ വഴിയിലൂടെ അധികം വരത്ത് പോക്കില്ലെന്നറിയാം. വി വി ഐപികളുടെ കോളനിയല്ലെ, എല്ലാരുടേയും യാത്രകൾ കാറിലും ബൈക്കിലുമൊക്കെയാണല്ലോ....സാറിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ച് ഒരു ഒളിക്യാമറ പോലും വച്ചിട്ടുമില്ല. ശരിയല്ലെ ?”

സുദർശനൻ സംശയാസ്പദമായിട്ട് ഒന്നു ചിരിച്ചു. ഇവളുടെ വരവ് എന്തോ കരുതിക്കൂട്ടിയാണെന്ന് ചിന്തിച്ചു.

അയാള് പത്രവും പാലും എടുക്കാൻ പുറത്ത് പോയി. വി വി ഐപി കോളനിയാണ്, നഗരത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന്. പണ്ടിവിടെ ഒരു ശുദ്ധമായ ഗ്രാമത്തിന്റെ അന്തഃരീക്ഷം നിലനിന്നിരുന്നു. സുദർശനന്റേതു പോലുള്ള വീടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ അതിലും ചെറുത്. സാധാരണ വ്യക്തികൾ, നിത്യവും കൂലി വാങ്ങി ജീവിക്കുന്നവർ. പരസ്പരം അറിയുന്നവർ, സ്നേഹിക്കുന്നവർ, കരുതലുള്ളവർ. വ്യത്യസ്ഥ ജാതിക്കാര്, മതക്കാര്, വിവിധ ഭക്ഷണ ഗന്ധങ്ങളും.....

നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന കൺസ്ട്രക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പ് ആ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി വില്ലകൾ തീർത്ത് വിൽക്കുകയായിരുന്നു. സുദർശനൻ മാത്രം വിൽക്കുന്നതിനും നാട് വിടുന്നതിനും കൂട്ടാക്കിയില്ല. അതിൽ കൺസ്ട്രക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പിന് എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുവിനെപ്പോലെ കാണുകയും ശല്യങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒന്നിലും ഒതുങ്ങാതെ ചെറുത്തു നിന്നു എന്ന് പറയുന്നതാണ് ശരി. സാംസ്ക്കാരിക ബന്ധങ്ങൾ, നിലപാടുകൾ, മനക്കരുത്ത് അയാൾക്ക് ജയം നേടിക്കൊടുത്തു. പരിണത ഫലം, നാല്പത് മനോഹര വില്ലകളോടു കൂടി ഒരു പഴയ ഓടിട്ട വീടും ഇരുപത് സെന്റ് സ്ഥലത്ത് വൃക്ഷലതാതികളും നിറഞ്ഞ ഒരു പച്ചപ്പും അവശേഷിച്ചു. വില്ലകൾ തുടങ്ങുന്നിടത്ത് പ്രധാന വീഥിയുടെ ചാരെ വലത് വശത്തായിട്ട് ദീർഘചതുരാകൃതിയിൽ. സംസ്ക്കാരശൂന്യൻ, വികസന വിരുദ്ധൻ, പിന്തിരിപ്പൻ എന്നൊക്കെ കാഴ്ചക്കാർ വിളിച്ചു.

മക്കൾക്ക് കഴിയുന്ന സമയത്ത് പഴയ വീട് പൊളിച്ചു മാറ്റി രണ്ട് മനോഹര ഹർമ്മ്യങ്ങൾ തീർത്തു കൊള്ളട്ടെ എന്നാണ് സുദർശനൻ പറയുന്നത്. അതു തന്നെയാണ് മക്കൾക്കും ഇഷ്ടം.

പത്രവും പാലും അടുക്കളയിൽ എത്തിച്ചു വയ്ക്കുമ്പോൾ അവൾ ആയാൾക്കൊപ്പം വന്നു.

"സാറെ പതിവ് തെറ്റിക്കണ്ട. ബ്ലാക്ക് ടീയിട്ടാല് ഞാനും കുടിക്കാം. സാറിന്റെ ദിവസം തുടങ്ങുന്നത് മധുരം കുറച്ചുള്ള കട്ടൻ ചായയിൽ നിന്നാണെന്ന് എനിക്കറിയാം."

അവൾ അടുക്കളയിൽ അയാൾക്കരുകിലേക്ക് നീങ്ങി നിന്നു കൊണ്ട്, അവളുടെ ദേഹം അയാളുടെ മേനിയോട് തൊട്ടുവിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അല്ലെങ്കിൽ ഞാനിടാം."

"വേണ്ട. നിങ്ങൾ അവിടെ പോയിരിക്കണം"

"ഓക്കെ....അതു തന്നെയാണ് ശരി."

പക്ഷെ, അയാൾ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, അവൾ സിറ്റിംഗ് റൂമിൽ പോയി ഇരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. കട്ടിളപ്പടിയിൽ ചാരി അയാൾ ചെയ്യുന്നത് നോക്കി നിന്നു. അവളിൽ ഒരു കാമുകിയുടെ ഭാവമുണ്ടായി. മനസ്സിലും അങ്ങിനെയൊരു വികാരം ഉണ്ടായില്ലായെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. രണ്ടു പേർക്കും അതിനുള്ള യൗവനമൊക്കെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

അവളുടെ ചിരി മനോഹരമാണ്, കണ്ണുകൾ വികാര തീവ്രമാണ്, ചുണ്ടുകൾ പവിഴവും ഈർപ്പമാർന്നതുമാണ്. തലയിൽ, മീശയിൽ, താടിയിൽ നര കയറി വെളുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആരോഗ്യക്കുറവില്ല, അയാൾക്കും.

ജോലി ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ അവളെ അടിമുടി ഒന്നു നോക്കി. അളന്നു. എന്തിനായിരിക്കാം അവളുടെ പുറപ്പാടെന്ന് മനസ്സിൽ ചോദിച്ചു. പക്ഷെ, ഉത്തരം കൊടുക്കാതെ മനസ്സ് അകന്ന് നിൽക്കുകയാണ്.

"സാർ, ശരിയ്ക്കും നല്ല ശുചിത്വം വേണ്ടത് അടുക്കളയിലാണ്. ഞാൻ പറയുന്നത് അടുക്കള തീരെ മോശമെന്നല്ല. കിടപ്പുമുറി, സ്വീകരണമുറി, ഡൈനിംഗ് ഹാൾ ബാത്ത് റൂം, ഇവയെക്കാളൊക്കെ മോശമാണെന്നാണ്."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ ദേഷ്യക്കറുപ്പ് കയറി. അത് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി.

"ക്ഷമിക്കണം. ഞാൻ ആവശ്യമില്ലാതെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വെറുതെയാണ് കേട്ടോ... മിണ്ടാതിരിക്കാൻ എനിക്കറിയില്ല. കൂടെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളാണെങ്കിൽ പറയുകയും വേണ്ട."

രാവിലെ പെയ്ത ഇളം മഞ്ഞ് ഇപ്പോഴും ഈർപ്പമായി വീടിന് പുറത്ത് നിൽക്കുന്നു. അടുക്കളയിൽ സീലിംഗ് ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ട് ഓടിന്റെ വിടവുകളിലൂടെ, മറ്റ് അകന്നിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലൂടെ, വാതായനങ്ങൾ വഴിയും കയറിവന്ന് അവരുടെ ദേഹങ്ങളെ പൊതിയുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഉഷ്ണം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. സുഖമുള്ളൊരു ദിവസമാണെന്ന് സുദർശനൻ ചിന്തിച്ചു. പനി പൂർണ്ണമായും അകന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും.

ചായക്കുള്ള വെള്ളം ചൂടായി തുടങ്ങി, കിരുകിരു എന്ന് ശബ്ദം കേട്ടു തുടങ്ങി. വെള്ളത്തോടൊപ്പം ചേർത്ത പഞ്ചസാര അലുത്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

സുദർശനൻ തനിച്ചുള്ള ദിവസ്സങ്ങളിൽ പ്രഭാത ഭക്ഷണം ദോശയും ചട്ടിണിയും, പ്രാതൽ കഞ്ഞിയും എന്തെങ്കിലും തോരൻ അല്ലെങ്കിൽ മെഴുക്കുപുരട്ടിയും ആയിരിക്കും. അത്താഴം മൂന്ന് ചപ്പാത്തിയും. ചപ്പാത്തിക്ക് പ്രത്യേക കറികളൊന്നുമുണ്ടാക്കില്ല. പ്രാതലിന്റെ ശേഷിപ്പുകൾ കൂട്ടും. മക്കൾ വരുമ്പോൾ അവരോടുകൂടി വിഭവസമൃദ്ധമാക്കും ഭക്ഷണം. ഇറച്ചിയും മീനും മറ്റ് അനുസാരികളും ആയിട്ട്.

“സാറെ ഈ വീട് ഒട്ടും സേഫല്ല. ഓടിളക്കി ഇറങ്ങുന്ന കള്ളന് നിഷ്പ്രയാസം വീടിനുള്ളിൽ കയറാം, മച്ചിൽ നിന്നിറങ്ങാനുള്ള ഗോവിണി വഴി. അല്ലെങ്കിൽ തുറന്നിക്കുന്ന ഈ വഴിയെ അടുക്കളയിലേക്ക് ഇറങ്ങാം. കണ്ടോ, അടുക്കള വാതിലിന്റെ പലക അകന്നിരിക്കുന്നത്, പുറത്ത് നിന്ന് നിഷ് പ്രയാസം തുറക്കാം. അല്പം ശ്രമിച്ചാൽ പുറത്ത് നിന്ന് അടയ്ക്കാനും കഴിയും”

അവൾ പറഞ്ഞിടത്തു കൂടി സുദർശനൻ ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്നറിഞ്ഞു. പക്ഷെ, അവൾ എന്തിനാണിതൊക്കെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതെന്ന് ചിന്തിച്ചു. അവൾ വന്നിരിക്കുന്നത് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിട്ട് അടുത്തൊരു നാളിൽ കള്ളനെ പറഞ്ഞ് വിടുന്നതിനായിരിക്കുമോ.... ആകാം.

അയാൾ ചുണ്ടിൽ ഒരു ചിരി വരുത്തി, ചിരിയിൽ ഇത്തിരി ഹാസ്യവും കലർത്തി.

“ഒരു കള്ളൻ പണിപ്പെട്ടിവിടെ കയറിയിട്ട് ഒന്നും കൊണ്ടു പോകാനില്ല. കുറെ പുസ്തകങ്ങളും കരിപിടിച്ച പാത്രങ്ങളുമല്ലാതെ ഇവിടൊന്നുമില്ല.”

അയാൾ പറഞ്ഞു.

വെള്ളം തിളച്ചു തുടങ്ങി. അതിലേക്ക് രണ്ട് ഗ്ലാസ് ചായക്കു വേണ്ട പൊടിയിട്ടപ്പോൾ തിള അടങ്ങി. വീണ്ടും തിളച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ പാത്രത്ത്ല് നിന്നു തന്നെ രണ്ട് ഗ്ലാസ്സുകളിലേക്ക് പകർന്ന് ഒന്നവൾക്ക് കൊടുത്ത് തനിക്കുള്ളതുമെടുത്ത് അടുക്കളയിൽ നിന്ന് ഇരിപ്പു മുറിയിലേക്ക് വന്നു. അവളും.

“ശരി, പറയ്, എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ വന്നത് ?”

അവൾ മറുപടി കൊടുക്കാതെ ചായ മൊത്തിക്കുടിച്ചു.

“സാർ, നന്നായിട്ടുണ്ട്.”

“ഓ...സമ്മതിച്ചു. നിങ്ങൾ വന്നതെന്തിനെന്ന് പറയ്”
“ഞാനൊരു ബ്രോക്കറാണ്... ഈ സ്ഥലം വിൽപനയാക്കാമെന്ന് കരുതി വന്നതാണ്”

“കൊള്ളാമല്ലോ... സുരേഖയെന്നല്ലെ പേരു പറഞ്ഞത്. ഒരു ബ്രോക്കർക്ക് ആ പേര് ചേരുന്നില്ലല്ലോ.”

“ഓ.... സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ, ബ്രോക്കർക്ക് ഇന്ന പേരേ ഇടാവൂ എന്നുണ്ടോ....എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. എന്റെ കാർന്നോന്മാര് പേരിടുമ്പോൾ ഞാൻ ബ്രോക്കറാകുമെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു.”

“സുരേഖ നല്ല പേരാണ്. അതേ പോലെ സുന്ദരിയുമാണ്. പക്ഷെ, സുരേഖെ ഞാനീ സ്ഥലം വിൽക്കുന്നില്ല.”

“സാർ, അങ്ങിനെ പറയരുത്. എന്നെ അയച്ചവർ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഇത് വാങ്ങിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. എന്തു വിലയും തരാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്തു സാഹസവും കാണിക്കാമെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.”

“ങേ... വിലകൊടുത്ത് വാങ്ങണമെന്ന് പറയുന്നത് ന്യായം. ബ്രോക്കർ ജീവിക്കുന്നത് അതിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന കാശു കൊണ്ടാണല്ലോ. നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യാം, തന്ത്രങ്ങളും കാണിക്കാം. പക്ഷെ. എന്താണീ സാഹസം ?”

“ഞാനൊരു താളത്തിനൊപ്പിച്ച് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞെന്ന് മാത്രം. എങ്ങിനെയെങ്കിലും കാര്യം നേടണമെന്നേ അർത്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ.”

“എങ്ങിനെയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ? സ്ത്രീ സൗന്ദര്യം കാണിച്ച് വശീകരിച്ചിട്ടാണോ ?”

“അതെ, അങ്ങിനെയും അവര് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.”

സുദർശനന് ചിരി വന്നു. അയാൾ ചായ കുടിച്ചു കൊണ്ട് അവളെ നോക്കിയിരുന്നു നിമിഷങ്ങളോളം.

“ഞാനെന്താ സ്ത്രീയെക്കാണുമ്പോഴേക്കും മയങ്ങി അവരുമായിട്ട് ബന്ധപ്പെടാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്ന ആളാണെന്നാണോ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീ......” “സ്ത്രീലമ്പടൻ.”

“അതെ, അങ്ങിനെയാണ് പറയാൻ വന്നത്. പക്ഷെ, വാക്കുകൾ കിട്ടിയില്ല.”

“ആ വാക്ക് ഞാൻ പറയില്ല. പക്ഷെ, സാറിന് വിവാഹശേഷം മറ്റ് സ്ത്രീ ബന്ധം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ ?”

“ഉവ്വ്.”

“തെറ്റ്.”

“വാട്ട് യൂ മീൻ.....?”

വികാരം അധികമായപ്പോൾ അയാൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് സുരേഖ ശ്രദ്ധിച്ചു.

“സാറ് രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ബന്ധം എനിക്കറിയാം.”

“സ്ത്രീ ബന്ധമോ.....?”

“അതെ, ശാലിനിയുമായിട്ടുള്ളത്.”

“വാട്ട്.....ശാലിനിയുമായിട്ടോ.... ഏത് ശാലിനി....?”

“സാറെ, ഞാൻ സാറിനെ പഠിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ട് കുറച്ചു നാളുകളായി.”

“എന്തിന്?”

“ഈ സ്ഥലം വാങ്ങി സാറിനെ ഈ നാട്ടിൽ നിന്ന് പറഞ്ഞു വിടാൻ തന്നെ. പക്ഷെ, സാറിന് ശാലിനിയുമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന ബന്ധം വെറുമൊരു സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധമല്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതൊന്നും പുറത്ത് വിളമ്പി, സാറിനെയോ, ആ സ്ത്രീയേയോ ഞാനായിട്ട് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കില്ല, എന്നെ കൊന്നാലും. ഞാൻ സ്നേഹത്തിന്റെ വില ശരിയ്ക്കും അറിയിന്നവളു തന്നെയാ.”

സുദർശനൻ തളരുന്നു. സുരേഖ അത് തിരിച്ചറിയുന്നുമുണ്ട്.

“അത് തെറ്റാണെന്നൊന്ന് ഞാൻ പറയില്ല. പച്ചയ്ക്ക് പറഞ്ഞാൽ അസ്ഥിക്കു പിടിച്ച പ്രണയം. രണ്ട് മുതിർന്ന മക്കളുള്ള, ഭാര്യ മരിച്ച സാറ്, കൗമാരക്കാരായ രണ്ട് പെൺമക്കളുള്ള ശാലിനി, അവരുടെ മാന്യമായ ജോലി, അവരുടെ ഭർത്താവിന്റെ റെപ്യൂട്ടഡ് ഇമേജ്. സാറിന് സമൂഹത്തിലുള്ള പേര്, ബന്ധങ്ങൾ. ഒന്നും തകരാതെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രണയം. ഞാനതിനെ സന്തോഷത്തോടുകൂടിയാണ് കാണുന്നത്. ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

സുദർശനനെ അവൾ തീർത്തും നിശ്ശബ്ദനാക്കി കളഞ്ഞു. ഒരു വിറയൽ അയാളിൽ പടരുന്നത് മുഖത്ത് നോക്കിയാൽ അറിയാം. ഉദ്ദേശിച്ചു വന്ന കാര്യം നടക്കാൻ അത് ഉപകരിച്ചേക്കാമെന്ന് അവൾ കരുതുന്നു. പക്ഷെ, വിഷയത്തെ വിട്ടു പോകുന്നതും അയാൾ ഉൾവലിയുന്നതും സുരേഖ അറിയുന്നു.

“സാർ ഞാൻ പെട്ടന്ന് പറഞ്ഞാതാണ്, ക്ഷമിക്കണം. നമുക്ക് വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങി വരാം. ഈ സ്ഥലം കൊടുത്താൽ നല്ല വില കിട്ടും. ഇതിനേക്കാൾ സൗകര്യങ്ങളുള്ള സ്ഥലം സാറിനു കിട്ടും. ഞാൻ തന്നെ വാങ്ങിത്തരും. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും സാറിന്റെ കൂടെ നില്ക്കാം.”

നിസ്സഹായനായി അവളുടെ മുഖത്ത് നോക്കി സുദർശനൻ ഇരുന്നു.

“വേണ്ട, എല്ലാ അർത്ഥത്തിലുമെന്ന് പറഞ്ഞത് ഒഴിവാക്കാം. സാറിന്റെ മക്കൾക്ക് രണ്ടു വീടുകൾ തന്നെ ഞാൻ കണ്ടെത്തിത്തരാം. ഉറപ്പാണ്.”

“ഈ സ്ഥലം കൊടുക്കില്ലെന്ന് ഞാൻ പല പ്രാവശ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടവരോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.”

“ഇപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നത് ഈ വില്ലകൾ പണിതവരല്ല.”

“പിന്നെ.....?”

“ഈ കോളനിയിൽ താമസ്സിക്കുന്ന നാല്പത് വില്ലക്കാരാണ്. അവർക്കവിടെ ഒരു റിക്കറിയേഷൻ ക്ലബ് ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ സ്ഥലം അവരുടെ മുഖമാണത്രെ. കാടുപിടച്ച് വികൃതമായി കിടക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ പലരുടെയും നെഞ്ച് പൊട്ടുന്നെന്നാണ് പറയുന്നത്.”

ചത്തു മലച്ച ചായ കുടിച്ച് സുദർശനൻ ഗ്ലാസ്സ് ടീപ്പോയിൽ വച്ചു. അവളും.

“ഇനിയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം കൂടി പറയാനുണ്ട്. സാറിന്റെ ആശയങ്ങളോട് അവർക്ക് യോജിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവരെല്ലാം ദൈവവിശ്വാസികളാണ്, പല മതങ്ങളിലും ജാതിയിലുമുള്ളവരെങ്കിലും. പല പല ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ടാനങ്ങളുമുള്ളവരാണ് എന്നാലും എന്തിനും യോജിച്ചു നിൽക്കുന്നവരാണ്. പരസ്പരം സഹായിക്കുന്നവരാണ്. സാറാണെങ്കിൽ ജാതിയും മതവും വേണ്ടെന്ന് കരുതുന്ന ആളും. ആചാരങ്ങളും ഇഷ്ടമല്ല.”

“ഞാനൊരു യുക്തിബോധിയാണ്. മതേതര രാജ്യമായ ഇവിടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം എനിക്കുമുണ്ട്.”

“ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതിവിടെ വേണ്ടെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്.”

“അതെങ്ങിനെ ശരിയാകും, ഇവിടല്ലേ എന്റെ വീട്?”

“അതുകൊണ്ടാണ് വീട് മാറണമെന്ന് പറയുന്നത്. ഈ വീടും സ്ഥലവും വിൽക്ക്. നല്ല വില തരാമെന്ന് പറയുന്നില്ലേ. മറ്റെവിടെയെങ്കിലും പോയി നല്ല വീട് പണിത് ജീവിക്കാൻ പാടില്ലേ... അതിനുള്ള സ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ വീടുതന്നെ ഞാൻ വാങ്ങിത്തരും.”

“ഈ ഭൂമിയിൽ എവിടെത്താമസിക്കാനും എനിക്ക് അവകാശമുണ്ട്.”

“മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ സാറിനെവിടെയും നിൽക്കാനാവില്ല.”

“അതിനൊരു ഭീഷണിയുടെ സ്വരമുണ്ടല്ലോ?”

“ഉണ്ട്. അതെന്റെ വകയല്ല. എന്നെ അയച്ചവരുടേതാണ്. ഞാനല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ വരും. എന്റേതു പോലത്തെ സമീപനമായിരിക്കില്ല അവർക്ക്.”

“കൊന്നു കളയുമെന്നാണോ?”

“അതെ. അതിനും മടിക്കില്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്.”

“എനിക്കും ചോദിക്കാനും പറയാനും ആളുകളുണ്ട്.”

“മക്കളെയാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?”

“മക്കളും എന്നെ അറിയുന്നവരും.”

“അവർക്കൊന്നും ശത്രുക്കളെ തടയാനുള്ള ശക്തിയില്ല. ആദ്യമൊരെതിർപ്പ് കാണിച്ചിട്ട് സ്വന്തം രക്ഷ നോക്കി പിൻ വലിയുന്നതാണ് മലയാളിയുടെ സ്വഭാവം. അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലം വാങ്ങി ഒതുങ്ങും. ഈ നാല്പത് വില്ലകളിൽ താമസ്സിക്കുന്നവരെ കുറിച്ച് സാറിന് നന്നായിട്ടറിയില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥർ, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ, സമ്പന്നരായ വ്യാപാരികൾ, സെലിബ്രിറ്റികൾ....”

“പക്ഷെ, അവിടെ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അത്ര നല്ലതല്ല.”

“എന്താണ് സാറെ നല്ലതും ചീത്തയും? അവർക്ക് നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് അവിടെ നടക്കുന്നത്. അതൊക്കെ ചീത്തയാണെന്ന് സാറിന് തോന്നുന്നതാണ്.”

“അവിടെ ഡ്രഗ്സ് കച്ചവടങ്ങളും, ബ്ലാക്ക് മാജിക്കും, ലൈംഗികവ്യാപാരവും നടക്കുന്നുണ്ട്. അന്ധാചാരങ്ങളും അനുഷ്ടാനങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസ പ്രചരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഞാൻ പലപ്പോഴും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടിട്ടുണ്ട്.”

“അതൊക്കെ അവരുടെ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ടാനങ്ങളുമാണ്. എല്ലാ സംസ്കൃത സമൂഹത്തിലും രഹസ്യമായിട്ട് ഇതൊക്കെ നടക്കുന്നുണ്ട്.”

“അത് സമൂഹ നന്മയല്ല, ബ്ലൂവെയിൽ കൊലപാതങ്ങൾ ഇവിടയും ഉണ്ടാകാം. അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടതു കൊണ്ടാണ് ഞാനെതിർത്തത്.”

“സമൂഹത്ത് നടക്കുന്നത് നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ സർക്കാരിന് സംവിധാനങ്ങളുണ്ട്. അത് അവർ നോക്കിക്കൊള്ളും. അല്ലെങ്കിൽ അതൊക്കെ നോക്കേണ്ട സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങൾ അവരോടൊപ്പാണ്. സാറ് സാറിന്റെ കാര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ മതിയെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. പക്ഷെ, സാർ ആവശ്യമില്ലാതെ അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സാറിനെ ഇവിടെ നിന്നും മാറ്റണമെന്ന് അവര് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.”

“സർക്കാർ കാണാത്തപ്പോൾ, കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുമ്പോഴാണ് എന്നെപ്പോലെയുള്ളവര് ഉണരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഇവിടെ സാംസ്ക്കാരിക സന്തുലിതാവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നത്.”

“പക്ഷെ, സാറിന് അവരുടെ മുന്നിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ കഴിയില്ല. അതു കൊണ്ടാണ് ഇവിടം വിട്ടു പോകാൻ പറയുന്നത്.”

“പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ കഴിയാത്തത് മരണം വരെയല്ലെ?”

“അതെ, അത് എത്രയും വേഗത്തിലാക്കാനാണ് എന്നെ അയച്ചത്.”

“എന്നു പറഞ്ഞാല്?”

“സാറിനു മനസ്സിലായതു തന്നെ.”

“എന്നെയില്ലാതാക്കിയിട്ട് നിയമത്തിന് മുന്നിൽ നിന്ന് അവർക്ക് രക്ഷപെടാൻ കഴിയുമോ?”

“ഉവ്വ്... അവർ അത്രയ്ക്ക് ശക്തരാണ്, ഞാൻ നേരത്തെ തന്നെ പറഞ്ഞു.”

“അവർക്കെതിരെ നിൽക്കാൻ എനിക്ക് രണ്ട് മക്കളുണ്ട്. അവർ നിയമത്തെ മുന്നിൽ നിർത്തി പൊരുതും.”

“സാറിന്റെ ഒരു തെറ്റായ ധാരണയാണത്. അവർ പുതു തലമുറ കുട്ടികളാണ്. അവർ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ ചിന്തിക്കുകയുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞു പോയതിനായിട്ട് മിനക്കെടില്ല. അച്ഛൻ മരിച്ചാൽ അക്കഥ അവിടെ കഴിയും. അവർ ഈ സ്ഥലം കൊടുത്തിട്ട് രക്ഷപെടും.”

“അവർക്കിവിടെ രണ്ട് വീടുകള് വച്ച് താമസ്സിക്കണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം.”

“പ്രലോഭനങ്ങളും ഭീഷണികളും അവർ അതിജീവിക്കില്ല. സ്വീകരിക്കുകയേയുള്ളൂ.”

“പക്ഷെ, എങ്കിലും...”

“പക്ഷെ, എങ്കിലും സാർ പിന്നോട്ടില്ല എന്നാണ് പറയുന്നതല്ലെ?”

“അതെ.”

“എങ്കിൽ നമുക്ക് പിരിയാം. സാറിന്റെ കട്ടൻ ചായ കുടിയും ശരിയായിട്ടില്ല. പാൽ വാങ്ങി വച്ചിരിക്കുകയല്ലെ. ഒരു ചായകൂടി നമുക്ക് കുടിച്ചിട്ട് പിരിയാം അല്ലെ?”

“അങ്ങിനെയാകാം... നിങ്ങളിരിക്ക്.”

സുദർശനൻ എഴുന്നേറ്റ് ബഡ്റൂമിലെ ബാത്ത് റൂമിലേക്ക് വീണ്ടും പോയി. മടങ്ങിയെത്തി അടുക്കളയിൽ ചെന്ന് ചായ ഉണ്ടാക്കി.

സുരേഖ നിസംഗയായി സെറ്റിയിൽ ഇരുന്നു. അവൾക്കെതിരെ സെറ്റിയിൽ തന്നെയിരുന്ന് സുദർശനൻ ജെഗ്ഗിൽ നിന്ന രണ്ട് കപ്പുകളിൽ ചായ പകർന്നു. ഒരു കപ്പ് അവൾക്ക് നൽകിയിട്ട് തന്റെ ചായ കുടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ആദ്യ കവിൾ അകത്ത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും സുദർശനൻ ഭീതിയിലാണ്ടു. കണ്ണുകൾ, മിഴികൾ കൂട്ടാതെ തുറന്നിരിന്നു. കടവായിൽ ഒരു ചുവന്ന പൊട്ട് വീണു. മലർന്ന് സെറ്റിയിൽ ചാരി നിശ്ചലനായി.

സുരേഖ ചായ കുടിക്കാതെ കപ്പ് ടീപ്പോയിൽ വച്ചു.

“സാർ, അങ്ങേയ്ക്ക് പിഴച്ചു. ചായ ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുമ്പോൾ ബാത്ത് റൂമിൽ കയറിയത് പിഴവായിരുന്നു. എനിക്ക് പഴുതും. പഞ്ചസാരക്ക് സമാനമായ വിഷം അങ്ങേയ്ക്ക് സമ്മാനിച്ചത് അപ്പോഴാണ്.”

സുരേഖ അവളുടെ ചായക്കപ്പ്, ചായയോടുകൂടി അടുക്കളയിൽ കൊണ്ടു പോയി കഴുകി യഥാസ്ഥാനത്ത് വച്ചു. പഞ്ചസാര പാത്രത്തിനടുത്ത്, കാഴ്ചക്ക് പഞ്ചസാരക്ക് സമാനമായ വിഷത്തിന്റെ ഡെപ്പി വച്ചു.

തിരികെ വന്ന് സുദർശനന് മുന്നിൽ നിന്ന് അന്തിമോപചാരം അർപ്പിച്ചു. ഒരു നിമിഷം കണ്ണുകൾ അടച്ച് നിന്നു. ഡൈനിംഗ് ഹാളിൽ നിന്ന് അടുക്കളയിലേക്കുള്ള വാതിൽ അടച്ച് കുറ്റിയിട്ടു. ഗോവണി കയറി മച്ചിന് മുകളിലെത്തി അടുക്കളയിലേക്കിറങ്ങി.

അടുക്കള വാതിൽ കറിക്കത്തിയുടെ ചുണ്ട് കൊണ്ട് പുറത്തുനിന്നും അടച്ചു. മുറ്റത്തെ മഞ്ഞവെയിലിൽ ഇറങ്ങി നിന്ന് കൈയ്യിലെ സുതാര്യമായ, ത്വക്ക് നിറമുള്ള കൈയ്യുറയെ ചുംബിച്ചു.

@@@@@